

Dokumentation, Lehrfilm

Манипулисани поглед на свет - Како се обликују наша мишљења

„Ох, каква срећа што нико не може да ми диктира како да мислим, судим и како да се осећам! Ја сам сам свој господар – слободан и независан!” – ЗАИСТА? Ово је могуће само са онима који дају информације онакве какве јесу. Али шта ако штампа и новинари зависе од високих и богатих овог света? Када школе, обуку и факултете одређују они који дају новац? КОЛИКО је моје мишљење заиста слободно и независно? Или мој поглед на свет обликује манипулативна, мала елита? „НИКАД!” – мислите. Али дајте једну прилику занимљивим чињеницама!

Новински лист „ExpressZeitung“ је швајцарски часопис чији су уредници себи поставили за циљ, да понуде независну алтернативу једностраних масовних медија. Часопис, који излази месечно у папирној форми, има претплатнике широм немачког говорног подручја. Уводни текст издања из фебруара 2017, „Манипулисани поглед на свет – како се обликују наша мишљења“, наглашава како су практично сви извори информација које конзумирају обични грађани на крају у рукама мале и моћне елите. И то упркос наводној разноликости. Уредништво листа „ExpressZeitung“ дало је Клагемауер-ТВ дозволу да у целости репродукује овај информативни чланак: Напредак и демократизација нашег западног друштва омогућили су свима да имају приступ свим информацијама. Ако желим да се информишем, могу то да урадим. Живимо у веома хваљеном информатичком добу у којем су захваљујући интернету, све информације слободно доступне. Као што је познато, знање значи моћ и одговорном грађанину, добро образованом, начитаном и са одговарајућим општим знањем, дата је моћ да води живот у слободи и независности. Барем је то једно од многих веровања која обликују наш поглед на свет. Основно право на слободу мишљења и изражавања је такође укључено у скоро све уставе западних друштава и заснива се на следећем извору: Члан 19. конвенције УН о људским правима: „Свако има право на слободу мишљења и изражавања; Ово право укључује слободу несметаног изражавања мишљења и тражења, примања и ширења информација и идеја путем медија свих врста и без обзира на границе.”

Ако желим да се информишем као одговоран и заинтересован грађанин овог слободног друштва, имам много извора на располагању. Пре свега, свакодневно читам новине, а понекад и стручне часописе и магацине. При том, обраћам пажњу на њихову историју, озбиљност и углед, као и на широк избор. На крају крајева, желим да сама изградим своје мишљење, засновано на чињеницама и независно. Међутим, велика већина ових штампаних медија широм света (као и свих телевизијских и радио станица) је у власништву малог броја изузетно моћних медијских корпорација, чији директори и главни уредници редовно присуствују састанцима на којима се састају са другим лидерима из корпоративне економије, политике, војске, науке, интернета и још многих других корпорација, где се у тајности усаглашавају, размењују идеје и праве планове за шта год, требало би сваком одговорном грађанину пружити повод за размишљање. Да, али зашто о томе не читам или не чујем у медијима, можда бити да ћете се запитати.. Па, вероватно и сами можете да претпоставите одговор.

Колико је новинарства заступљено у вестима?

Али новинари и уредници су људи као ти и ја и једном су одлучили да се баве овом професијом, да истражују истину и да откривају и објављују неисправности. Кад би то било тако једноставно: велики део добијених информација, посебно када су у питању међународни догађаји и контексти, пишу такозване новинске агенције и прослеђују их хиљадама редакција широм света. Истраживачка, лична испитивања у новинском бизнису, сада су постала романтични симбол прошлих времена. Новинске и ПР-агенције одређују садржај, који новинари, као и продавци хлеба, обично само још „спакују“, додају своје име и пренесу читаоцу. Ко још никада није приметио да се у различитим новинама, независно једних од других, штампају потпуно исти чланци, параграфи или реченице? Мало подсећања: да ли је ондађњи швајцарски савезни председник Уели Маурер мислио на ове околности када је 2013. године говорио окупљеним новинарима о владавини једног медијског картела за мишљења? Новинске и ПР-агенције су у последњих неколико деценија преузеле садржај, а велика већина свршених новинара из школа прелази директно у ПР-браншу, иначе би се суочили са економским и егзистенцијалним проблемима. Сви такође треба да будемо свесни да економска зависност свих штампи од њихових инвеститора, разумљиво, не дозвољава да се о њима извештава истраживањем и критички, ма колико ту прљавштине било. Чији хлеб једем, његову песму певам. (играм како музика свира).

Разлози за сумњу.

Укратко, овде имамо неколико напомена зашто би требало да моје јутарње читање новина, ако их уопште будем читала, узимам са мало више опреза и скептицизма:

- Безбројне светске новине, ТВ канали, радио станице и друге врсте медија припадају неколицини истих медијских компанија, које су опет у приватном власништву неколико малобројних људи.
- Њихови извршни директори и главни уредници су интегрисани у мреже на вишем нивоу које су скривене од јавности.
- Садржај у великој мери диктирају новинске и ПР-агенције - резултат је широка усклађеност и „картел медијског мишљења“, како каже савезни председник 2013. год. Уели Маурер.
- Класично новинарство се већ током школовања, стажирању и на почетку каријере замењује са „Public Relations“, тј. односи са јавношћу-ПР, који има задатак да упакује информације које су у интересу налогодавца и да их „прода“ потрошачу!
- Потпуно разумљива финансијска зависност од налогодавца (углавном великих корпорација) онемогућава било којој новини да спроведе истинско истраживање и објави критичке чланке о њима.

Алтернатива на интернету?

Сада су ове околности многим већ познате и на срећу, као резултат техничког и дигиталног напретка, сада постоји интернет, који ме чини независним од масовних медија. Дакле, Википедија, енциклопедија слободног (!) садржаја, демократски и органски произашла из друштва, је озбиљна, несебична, саморегулишућа, независна и зато вероватно најближа истини. Ово су претпоставили и бројни корисници који су желели да дају свој мали допринос овој племенитој и изузетно демократски звученој визији „извора истине за све“ и поделили са јавношћу добро утемељене и пажљиво истражене информације и налазе који су пронађени у узалудно у масовним медијима

тражене. Али као магијом, ови уноси се после кратког времена поништавају! Све публикације које се бришу и исправљају имају једно заједничко: оповргавају наратив масовних медија и видљиво исправљају званичну, али нетачну историографију или, укратко: противрече системском погледу на свет! Они који више пута покушавају да своје доказано тачне налазе учине доступним јавности једноставно ће бити блокирани, а њихови налози избрисани. Толико о демократизацији знања! С обзиром на милионе и милионе уноса широм света, мора постојати контролни систем гигантских димензија за праћење и скоро истовремено исправљање/цензурисање непожељних уноса. Сама помисао на то вас тера да задрхтите.

Помоћ код оних који желе да побољшају свет.

Ако и масовни медији и википедија, коју сви користе, не испуњавају оно што грађани од њих заправо очекују – односно да буду истинито информисани – онда су приморани да се обрате директно независним изворима. "Amnesty International", "Human Rights Watch", "Greenpeace" и друге независне невладине организације (НВО) уживају висок ниво угледа и кредибилитета међу нашим становништвом. Како би другачије и било, јер дају глас онима који се експлоатишу, тероришу и угњетавају. Идеализам, спремност на жртву, алтруизам и жеља да помогну и учине нешто су такође покретачка снага њихових запослених и чини се више него неумесно, чак и дрско сумњати у истинитост информација које дају такве НВО. На пример, западни политичари воле да користе извештаје, нпр. о мучењу од "Amnesty International", "Human Rights Watch", као оправдање, како би наводно обезбедили људска права или демократизацију у погођеним земљама и тако обезбедили подршку сопственог становништва. Такође и овде, пажљивији поглед открива проблематичну слику уплитања и утицаја на владе, корпорације и тајне службе – наравно само на вишим нивоима! Где год да погледате, чини се да све утицајне невладине организације, фондације, трустови мозга и покрети служе као изузетно корисни инструменти за владајући систем. Да ли тако наводно независне стране манипулишу нашим друштвом да оправдава и подржава војне, па чак и криминалне акције наше властите владе које крше међународно право – увек са добрим осећајем да се чини нешто исправно? Да ли се суверене државе, једна по једна, бомбардовањем враћају у камено доба, све под изговором демократизације и људских права? И зашто се исте организације, чији су извештаји довели до ових ратова, сада залажу да Европа треба да пресели милионе миграната уместо да помаже жртвама на лицу места?

Последње средство: наука

Поузданих извора информација је све мање и моје сумње су све веће. Како могу самостално да формирам своје мишљење ако уопште немам приступ потребним и истинитим информацијама? У крајњем случају, да ли ја увек знам само оно, што треба да знам? Онда би закључци које из тога извлачим, односно мишљење које сам на основу њих формирала, били лако предвидљиви и мој поглед на свет би стога био чак и изманипулисан? То ми се чини мало претерано, ипак имамо науку, чије је бесплатно истраживање и учење гарантовано швајцарским уставом. После горе наведених искустава, упркос уставној гаранцији, почеле су да ме обузимају благе сумње и почела сам да истражујем на интернету. Резултат је – као што већ можете да претпоставите – отрежњујући: говорити о независности, док само у малој Швајцарској постоји преко 300 такозваних „сарадњи“ са приватним донаторима – обично фондацијама и корпорацијама – са обимом од десетине милиона, чини се мало улепшано, без обзира који рекламни језик се користи да нам се ово прода! Само банка UBS финансира са

100 милиона франака (!) нови истраживачки објекат на универзитету у Цириху. Према истраживању швајцарске телевизије, професорска места се широм Швајцарске купују, на студије се утиче, манипулише или се једноставно не објављују. Према изјави једног професора на универзитету у Берну, свако истраживање или изјаве професора које спонзоришу корпорације, имају нулту вредност. Чак и у ширем окружењу науке, листа глобалних зависности, утицаја, корупције и манипулација могла би се бескрајно наставити.

Генерално, може се рећи да је поглед на свет нашег западног друштва у огромној мери изманипулисан. Без обзира на то како покушавам утолити своју жеђ за знањем, било из штампе, википедије, студија или других наводно поузданих извора, налазим углавном истоветне, тенденциозне или изманипулисане информације. Или другачије речено: ако у основи претпостављате да је све супротно од званичног мишљења, обично сте у већини случајева ближи истини. **von and.**

Quellen:

<http://www.expresszeitung.com/>

ExpressZeitung Ausgabe 4, Februar 2017

Das könnte Sie auch interessieren:

#Wikipedia - www.kla.tv/Wikipedia

#ExpressZeitung - www.kla.tv/ExpressZeitung

#Dokumentarfilm - www.kla.tv/Dokumentarfilme

#Lehrfilme - www.kla.tv/Lehrfilme

Kla.TV – Die anderen Nachrichten ... frei – unabhängig – unzensiert ...

- was die Medien nicht verschweigen sollten ...
- wenig Gehörtes vom Volk, für das Volk ...
- tägliche News ab 19:45 Uhr auf www.kla.tv

Dranbleiben lohnt sich!

Kostenloses Abonnement mit wöchentlichen News per E-Mail erhalten Sie unter: www.kla.tv/abo

Sicherheitshinweis:

Gegenstimmen werden leider immer weiter zensiert und unterdrückt. Solange wir nicht gemäß den Interessen und Ideologien der Systempresse berichten, müssen wir jederzeit damit rechnen, dass Vorwände gesucht werden, um Kla.TV zu sperren oder zu schaden.

Vernetzen Sie sich darum heute noch internetunabhängig!

Klicken Sie hier: www.kla.tv/vernetzung

Lizenz: *Creative Commons-Lizenz mit Namensnennung*

Verbreitung und Wiederaufbereitung ist mit Namensnennung erwünscht! Das Material darf jedoch nicht aus dem Kontext gerissen präsentiert werden. Mit öffentlichen Geldern (GEZ, Serafe, GIS, ...) finanzierte Institutionen ist die Verwendung ohne Rückfrage untersagt. Verstöße können strafrechtlich verfolgt werden.